

Arrest

**nr. 342 275 van 4 maart 2026
in de zaak RvV X / II**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van 11 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 26 augustus 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 25 oktober 2023 en 2 april 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 11 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Pashtounse afkomst te zijn. U bent geboren omstreeks [...]01/2004 in het dorp Qala Pir Sahib waar u tot aan uw vertrek uit Afghanistan altijd heeft gewoond. U ging in Afghanistan twee of drie jaar naar school – tot uw negende jaar ongeveer – en ging daarna vaak met uw maternale oom mee naar zijn voedingswinkel.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Uw moeder werkte sinds vijf of zes jaar geleden als soldaat bij de Afghaanse Nationale Politie (ANP). Ze volgde eerst zes maanden opleiding aan de Zarawar Zahir academie en werd daarna tewerkgesteld in de gevangenis van Jalalabad. Uw moeder werkte daar ongeveer zes maanden en werd dan overgeplaatst naar het hoofdkwartier van de achtste zone in het dorp Daman. Uw moeder werkte daar tot aan de machtsovername.

Vier of vijf maanden voordat u vertrok uit Afghanistan kreeg uw familie voor het eerst problemen met de taliban. Uw vader vond toen een dreigbrief van de taliban voor de deur van jullie huis. Hij verscheurde de brief en gooide hem weg. Anderhalf tot twee maanden later vertelde de mullah van uw moskee tegen uw vader dat hij de opdracht had gekregen om te vertellen dat uw moeder moest stoppen met haar werk. Vijf of zes dagen later vertelde de mullah dit opnieuw. Tien tot vijftien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban 's-nachts naar uw huis om een huiszoeking te doen. Ze gooiden drie handgranaten naar uw huis, waar op dat moment niemand aanwezig was. De volgende ochtend kwamen jullie terug thuis en vertelden de burens dat de taliban geweest waren. Uw vader belde uw moeder en even later kwamen er overheidsmensen naar uw huis om onderzoek te doen. Uw moeder diende een klacht in tegen de mullah omwille van de bedreigingen.

Uw moeder kwam rond de machtsovername naar huis. Ze zei dat jullie niet meer veilig waren in Afghanistan en dat jullie moesten vertrekken. Jullie reisden twee dagen na de machtsovername naar Kabul en verlieten dan via Nimroz Afghanistan. Via Iran en Turkije reisden jullie samen naar Bulgarije. In Bulgarije werd u apart van uw familie in een auto gezet door een smokkelaar om de grens naar Servië over te steken. Eenmaal aangekomen in Servië kon u uw familie niet meer vinden. Nadat u hen enige tijd zocht in Servië besloot u alleen verder te reizen. Via een aantal onbekende landen kwam u op 25 augustus 2022 aan in België. U diende op 26 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u dat uw leven in gevaar zal zijn omwille van het werk van uw moeder.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: de originele ANP badge van uw moeder, de originele bankkaart van uw moeder, de originele targhis van uw moeder, zeven originele en gekopieerde certificaten van uw moeder, vier foto's van uw moeder, uzelf en uw broers, een kopie van uw paspoort en de originele enveloppe waarin de documenten verstuurd werden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de beoordeling bijzondere procedurele noden van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarvan bijlage in uw administratief dossier, blijkt immers dat u stottert. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Voor aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd de tolk verwittigd over uw mogelijke moeilijkheden bij het spreken. Bij het begin van uw onderhoud vertelde de protection officer u dat het CGVS op de hoogte was van uw stotteren en gaf de protection officer aan haar best te zullen doen om u voldoende tijd te geven om te antwoorden (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d. d. 25/10/2023, hierna CGVS I, p. 2). De protection officer vroeg u of zij nog iets anders kon doen om het onderhoud voor u goed te laten verlopen. U antwoordde dat dat niet het geval was (CGVS I, p. 2). Bij aanvang van uw tweede onderhoud herhaalde de protection officer dit en zei u opnieuw dat u geen problemen had om het onderhoud te kunnen doen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 02/04/2024, hierna CGVS II, p. 2). Gedurende beide onderhouds werd u meermaals gerustgesteld dat u het geen probleem was als het wat langer duurde voor u om te antwoorden (CGVS I, p. 14, 15 en CGVS II, p. 6).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

U verklaart dat uw moeder werkzaam was bij de nationale politie (ANP). U kunt in ieder geval in de basis enkele zaken vertellen over haar werk bij de politie. Er dient echter wel gewezen te worden op enkele opmerkelijke elementen uit uw verklaringen die enige twijfel doen rijzen bij de tewerkstelling van uw moeder. Ten eerste kan gesteld worden dat u op sommige punten verklaringen aflegde die weinig doorleefd lijken. Zo weet u niet zeker hoe uw moeder naar huis kwam van haar werkplek. U zag haar nooit thuiskomen van haar werk (CGVS I, p. 17), ondanks dat zij gedurende ongeveer vier jaar bij de politie werkte en al die tijd één keer per maand naar huis kwam (CGVS II, p. 22). Verder weet u bijzonder weinig over hoe uw moeder de machtsovername heeft ervaren. U kunt zich niet meer herinneren of uw moeder op haar werkplek was of thuis tijdens de machtsovername (CGVS II, p. 10). U verklaarde dat u toen nog jong was en het u daarom niet meer kan herinneren. Volgens uw verklaarde leeftijd was u echter al 17 jaar oud ten tijde van de machtsovername, waardoor niet gesteld kan worden dat u te jong was om details te kunnen herinneren over een dergelijke ingrijpende gebeurtenis in uw leven. U weet eveneens niet hoe uw moeder de machtsovername op haar werk heeft ervaren. Ze heeft u daar nooit iets over verteld en u heeft het haar ook nooit gevraagd (CGVS II, p. 11-12). U kunt bovendien in het algemeen niet veel vertellen over wat uw moeder meemaakte op haar werk. U noemde de namen van drie vrouwelijke collega's waar uw moeder u over vertelde (CGVS I, p. 16; CGVS II, p. 5). Gevraagd of u een voorbeeld kon geven van wat uw moeder dan over deze vrouwen vertelde, kon u zich niets voor de geest halen (CGVS I, p. 17). Gevraagd om te vertellen over een gebeurtenis of incident op haar werk waar uw moeder over sprak, hoe klein ook, zei u dat ze daar nooit iets over vertelde (CGVS I, p. 16 ; CGVS II, p. 7). U heeft nooit gevraagd aan uw moeder wat er precies op haar werk gebeurde omdat het u naar eigen zeggen niet interesseerde (CGVS II, p. 8). Dit is enigszins vreemd te noemen. Uit algemeen beschikbare informatie blijkt immers dat het zeer ongebruikelijk was voor vrouwen om bij de politie te werken. Ook heeft u na uw vertrek uit Afghanistan nog enige tijd met uw moeder samen gereisd. Gezien het werk van uw moeder de kern van de problemen vormde die u deden vertrekken uit Afghanistan, is het opmerkelijk dat u zich hier niet minstens een beetje voor zou interesseren.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u een foto van u en uw moeder voorlegde (stuk 4.2 uit de groene map van uw dossier) die bewerkt lijkt te zijn. Zo kan worden gesteld dat uw hoofd op deze foto niet in proportie staat met uw lichaam en dat de huidskleur op uw gezicht en uw handen en voeten van elkaar verschilt. Toen u bevraagd werd over deze foto voerde u zonder dat de protection officer u iets vroeg over de echtheid van deze foto uit eigen initiatief aan dat uw hoofd mogelijks groter leek omdat u van een berg was gevallen (CGVS I, p. 22). Dit wekt enigszins de indruk dat u zich op voorhand probeerde in te dekken tegen mogelijke vragen hieromtrent. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat een val van een berg dergelijke merkwaardigheden op een foto zou produceren. Geconfronteerd met de bedenkingen van de protection officer over deze foto, hield u vol dat het een echte foto betrof en dat u sinds het nemen van deze foto magerder bent geworden in uw gezicht (CGVS II, p. 21). Het gegeven dat u een frauduleuze foto lijkt neer te leggen, alsmede uw verklaring dat u geen enkele andere foto heeft van uzelf met uw moeder of uw broers (CGVS I, p. 21-22; CGVS II, p. 21) doen enige twijfels rijzen bij uw familieband met haar.

Voorts kan gesteld worden dat uw verklaringen over de collega's van uw moeder tijdens uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud niet overeen komen. U verklaarde tijdens uw eerste onderhoud dat uw moeder op het hoofdkwartier nummer acht onder een commandant werkte genaamd J. Z.. Daarnaast was er ook nog een vrouw genaamd L. die de supervisor was van de vrouwen (CGVS I, p. 20). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u dat de commandant van uw moeder op het hoofdkwartier altijd dokter N. was. U zei geen andere personen te kennen die daar met uw moeder werkten (CGVS II, p. 8). Gevraagd naar J. Z. en L., die u tijdens uw eerste onderhoud noemde, zei u dat dat u niet wist wie zij waren en dat de tolk het misschien verkeerd had gezegd (CGVS II, p. 8-9). Het gegeven dat uw verklaringen op dit punt uiteenlopen is vreemd te noemen.

Bovenstaande maakt dat er enige twijfel bestaat over de geloofwaardigheid van uw moeder haar werk bij de ANP. Zelfs indien u het voordeel van de twijfel zou worden toegekend met betrekking tot de geloofwaardigheid van het profiel van uw moeder, dan nog maakt u niet aannemelijk dat u omwille van haar profiel een persoonlijke vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Omwille van de volgende redenen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw moeder en de rest van uw familie zouden hebben gekend.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de chronologie van de vermeende vervolgingsfeiten zeer tegenstrijdige verklaringen aflegde. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat uw familie ongeveer vier jaar geleden, toen uw moeder reeds twee of drie jaar voor de politie werkte, voor het eerst problemen kreeg met de taliban (CGVS I, p. 24). Uw eerste onderhoud vond plaats in oktober 2023, wat het begin van uw problemen dus ongeveer in 2019 zou plaatsen. Tijdens uw tweede onderhoud zei u dat uw problemen met de taliban ongeveer vier of vijf maanden voor uw vertrek begonnen (CGVS II, p. 13). U vertrok enkele dagen na de machtsovername in Nangarhar (CGVS II, p. 12), die zoals algemeen bekend in augustus 2021 plaatsvond. Deze verklaring zou het begin van uw problemen dus ongeveer in maart of april van 2021 plaatsen, hetgeen vanzelfsprekend niet te verenigen is met uw eerdere verklaring hieromtrent. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat uw familie lang geleden al een brief van de taliban kreeg die zij niet serieus namen en dan vijf of zes maanden voor de machtsovername nog een brief en bedreigingen via de mullah kreeg (CGVS II, p. 22). Echter heeft de protection officer eerder in het onderhoud alle problemen met de taliban waar u over vertelde, beginnend met een dreigbrief vier of vijf maanden voor de machtsovername, voor u samengevat en u gevraagd of de taliban nog iets anders hebben gedaan. U antwoordde toen dat dit niet het geval was (CGVS II, p. 14). U verklaarde ook dat uw familie voor de dreigbrief die jullie vijf maanden voor de machtsovername ontvingen nooit eerder problemen had gehad met de taliban (CGVS II, p. 13). Indien uw familie inderdaad vier jaar geleden al andere problemen gehad zou hebben, zou verwacht worden dat u deze zou noemen indien daar direct naar gevraagd wordt. Er werden u hier immers voldoende mogelijkheden voor geboden. Uw uitleg voor uw uiteenlopende verklaringen wat betreft de aanvang van uw problemen houdt dan ook geen steek.

Over de opeenvolging van de verschillende vervolgingsfeiten legde u eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud vertelde u dat uw familie voor het eerst bedreigd werd via de mullah in uw dorp. Uw moeder trok zich daar niets van aan, waarop uw familie opnieuw via de mullah bedreigd werd. Daarna ontving uw vader een dreigbrief van de taliban en daaropvolgend vielen de taliban uw huis aan (CGVS I, p. 25). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat uw vader als eerste een dreigbrief ontving en dat uw familie daarvoor nooit problemen had gehad met de taliban (CGVS II, p. 13). Pas na de dreigbrief werden jullie tweemaal door de mullah bedreigd, waarna de taliban uw huis aanvielen (Ibid.). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zei u dat u tijdens uw eerste interview ook had verklaard dat uw familie eerst een brief ontving en daarna pas de bedreigingen van de mullah (CGVS II, p. 22). De notities van uw beide onderhouden wijzen uit dat dit niet het geval is. Ook deze uitleg overtuigt bijgevolg niet.

Voorts legde u tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u stopte naar school te gaan. U verklaarde meermaals dat u tot uw 8ste of 9e naar school ging en moest stoppen omwille van de problemen die uw familie had in verband met de tewerkstelling van uw moeder bij de politie (CGVS I, p. 10; CGVS II, p. 9). U verklaarde echter ook dat uw moeder ongeveer zes jaar geleden bij de politie begon te werken (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 5) en dat u destijds ongeveer 13 of 14 jaar oud was (CGVS II, p. 5). Uw moeder heeft daarvoor nooit ander werk gedaan (CGVS I, p. 13). U kunt volgens uw verklaringen dus niet gestopt zijn met school op uw 8ste of 9e omwille van problemen in verband met de job van uw moeder, omdat zij destijds nog niet bij de politie werkte. Hiermee geconfronteerd vertelde u dat u toen uw moeder begon te werken bij de politie nog altijd naar een overheidsschool ging. Op uw 14e of 15e ging u naar een privéschool, en op uw 16e of 17e vroeg uw moeder u te stoppen met school omwille van het gevaar (CGVS II, p. 23). Gevraagd waarom u dan eerder vertelde slechts tot uw 8ste of 9e naar school te zijn geweest, zei u dat u de tolk misschien niet zo goed had begrepen (CGVS II, p. 23). Deze uitleg kan eveneens niet overtuigen. Er werd u immers meermaals gevraagd tot wanneer u naar school ging, waarbij u alle mogelijkheid had deze uitleg te geven. Het is dan ook opmerkelijk dat u, geconfronteerd met tegenstrijdigheden in uw relaas, plotseling met een heel andere verklaring komt. Bijkomend dient te worden opgemerkt dat uw plotselinge verklaring tot uw 16e of 17e naar school te zijn geweest niet overeenkomt met uw verklaring bij de DVZ dat u nooit naar school bent geweest (verklaring DVZ d. d. 03/10/2022) en uw bewering tijdens uw onderhoud dat u een datum niet kon onthouden omdat u ongeschoold bent (CGVS I, p. 13). Dit wekt sterk de indruk dat u ofwel over uw scholing, ofwel over uw problemen, ofwel over beide, leugenachtige verklaringen aflegde.

Van bedreigingen afkomstig van de taliban, die ook nog eens de reden vormden dat u uw land moest verlaten, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat deze dermate ingrijpend zijn dat u zou weten wat er precies gebeurd is en dat u ook zou onthouden wanneer deze gebeurtenissen ongeveer hebben plaatsgevonden. De vaststelling dat u geen eenduidige verklaringen kunt afleggen over de opeenvolging van vervolgingsfeiten die u meent te hebben gekend in Afghanistan, doet in ernstige mate af aan de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat de houding van uw familie ten aanzien van de door u geschetste bedreigingen opvallend ontspannen is. U verklaarde dat uw vader, na ontvangst van de dreigbrief van de taliban tegen uw moeder zei dat ze zich geen zorgen moest maken. Ook uw moeder vertelde aan u dat het niet zo belangrijk was (CGVS II, p. 15). Na de bedreigingen via de mullah zei uw moeder dat de taliban niets tegen haar konden doen omdat ze voor de overheid werkte. Ze vroeg u om niet meer naar school te gaan en verder namen jullie geen voorzorgsmaatregelen tegen de bedreigingen (Ibid.). Na de aanval op uw huis contacteerde uw moeder de overheid, die een onderzoek instelde (CGVS II, p. 16). Verder deden jullie ook na deze aanval niets bijzonders om veilig te blijven (CGVS II, p. 17). U en uw vader waren in de periode na de aanval thuis. U ging naar buiten en speelde vaak cricket (Ibid.). Uw moeder kwam tijdens haar tewerkstelling ongeveer een keer per maand een nacht naar huis (CGVS II, p. 22). Ze bleef op deze wijze op verlof komen totdat ze, omwille van de machtsovername, stopte met haar werk. Uw moeder kwam vlak na de aanval op uw huis voor het laatst naar huis op verlof (CGVS II, p. 20, p. 22).

De houding van uw familie lijkt niet in overeenstemming te zijn met de zeer concrete dreiging die u schetste. Dat uw familie de dreigbrief en de bedreigingen via de mullah geenszins serieus zou nemen is al opmerkelijk, de algehele reputatie van de taliban in acht nemende, alsmede uw verklaring dat de taliban overheidspersoneel over het algemeen niet levend lieten indien zij hen vonden (CGVS I, p. 12). Bovendien zei de mullah dat uw moeder vermoord zou worden indien zij niet zou stoppen met haar job (CGVS II, p. 15). Blijkens uit uw bewering dat uw moeder u vertelde om niet meer naar school te gaan uit angst dat de taliban u zouden meenemen (CGVS II, p. 15), was uw moeder zich bewust van enig risico ten aanzien van de taliban in uw dorp. Dat zij, zoals u verklaarde, zou denken dat ze niets tegen haar konden doen omdat zij voor de overheid werkte en nog altijd op verlof naar huis zou komen zonder enige voorzorgsmaatregelen te treffen is dan ook vreemd. Dat uw moeder na de aanval op uw huis gewoon naar uw dorp op verlof zou komen, is nog opmerkelijker. Uw moeder was immers juist zeer gericht gezocht door de taliban, waarbij ze handgranaten op uw huis gooiden. Daarvoor hadden de taliban haar reeds met de dood bedreigd. Dat uw moeder in deze context naar uw huis zou komen getuigt van weinig voorzichtigheid en is bijgevolg weinig aannemelijk. Ook u en uw vader waren, zoals hierboven gesteld, na de aanval nog altijd thuis. Er blijkt uit niets dat u ook maar enige moeite deed om uzelf te beschermen tegen de taliban, afgezien van de klacht die uw moeder indiende bij de overheid. Uw dorp stond weliswaar onder overheidscontrole (CGVS I, p. 11), maar inmiddels wisten jullie wel dat de taliban uw huis blijkbaar wel konden bereiken om het aan te vallen. Het was logischerwijs dus zeker niet vanzelfsprekend dat u veilig zou zijn. In het licht van de situatie van zeer concrete dreiging die u schetste zijn de voorzorgsmaatregelen die uw familie trof zeer beperkt te noemen, en bijgevolg weinig aannemelijk.

Omwille van de bovenstaande vaststellingen kan de problematische situatie van uw moeder niet worden aangenomen. Zelfs indien er wel geloof zou worden gehecht aan de door u geschetste vervolgingsfeiten, quod non, dient er het volgende te worden opgemerkt over uw eigen vrees voor vervolging in verband met de tewerkstelling van uw moeder. Eerst en vooral moet erop gewezen worden dat u verklaarde nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest door de taliban (CGVS II, p. 14). Dit wekt de indruk dat de taliban u voor uw vertrek uit Afghanistan niet in het bijzonder viseerden in verband met de job van uw moeder. Uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen wel te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan.

Om de hierboven uiteengezette redenen maakte u niet aannemelijk dat uw moeder gezocht werd door de taliban voor jullie vertrek. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat de taliban tot op heden in het bijzonder op zoek zijn naar uw moeder. U verklaarde dat er na uw vertrek niets meer is gebeurd in verband met de problemen van uw moeder met de taliban (CGVS II, p. 17). U heeft in Afghanistan een zus, een maternale tante, twee maternale ooms, twee paternale tantes en drie paternale ooms (CGVS I, p. 7). Uw hele familie, zowel langs vaders- als moederszijde, woont nog in uw dorp Pir Sahib (CGVS I, p. 8). Uw ooms hebben geen problemen gehad met de taliban (CGVS II, p. 17) en u haalt evenmin problemen aan voor de rest van uw achtergebleven familieleden. Indien de taliban daadwerkelijk actief op zoek zouden zijn naar uw moeder zou verwacht worden dat zij minstens nazicht zouden doen bij haar achtergebleven familieleden. Het gegeven dat zij dit volgens uw verklaringen niet gedaan hebben, wijst er eerder op dat dit niet het geval is. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uw verklaring dat uw ooms, die net als u mannelijke familieleden van uw moeder zijn, geen problemen hebben gehad met de taliban, enige tegenindicatie vormt voor uw eigen vrees voor problemen bij terugkeer. Gezien het gegeven dat vervolging van familieleden van overheidspersoneel eerder uitzonderlijk is, is het in meerdere mate aan u om aannemelijk te maken dat u wel geïdiseerd zou worden omwille van de tewerkstelling van uw moeder. Direct gevraagd waarom u denkt dat u problemen zou krijgen met de taliban, zei u enkel dat uw hele familie in gevaar is omwille van haar job (CGVS II, p. 17). Deze verklaring is vanzelfsprekend ontoereikend. Het louter verwijzen naar uw familieband met een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken heeft gehad met daden van vervolging (zie supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

*De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw taskara en paspoort kunnen slechts een aanwijzing geven van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. De enveloppe toont enkel aan dat u iets opgestuurd kreeg uit Afghanistan. De ANP badge, bankkaart en certificaten van uw moeder dienen enkel om haar tewerkstelling bij de politie te staven. De foto's van uw moeder, broers en uzelf kunnen enkel uw familieband met haar staven. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zoals hierboven reeds werd aangestipt, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw moeder haar tewerkstelling bij de ANP, dan nog maakt u geen vrees voor vervolging in uw eigen hoofde aannemelijk. Het loutere feit dat u een familielid bent van een ANP lid is zoals al gesteld op zich onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aan te tonen. De documenten zeggen niets over uw vermeende problemen en vermogen bijgevolg niet om de bovenstaande vaststellingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid daarvan om te buigen.*

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022,

beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings.

Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van

mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-02/EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedepORTEERDEN. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 17-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde, afhankelijk van welke van uw verklaringen gevolgd wordt (zie supra), tot uw 9e of uw 17e naar school bent geweest. Daarnaast ging u met uw maternale oom mee naar zijn winkel in een ander dorp (CGVS I, p. 11). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van een jaar en negen maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer. Uw ouders en broertjes zegt u kwijt te zijn geraakt in Bulgarije. U heeft nog altijd geen contact met hen (CGVS I, p. 6). Echter stelde u dat uw zus, maternale tante, twee maternale ooms, twee paternale tantes en drie paternale ooms nog altijd in uw dorp wonen (CGVS I, p. 7-8). U staat nog in contact met uw maternale oom Naeem (CGVS I, p. 9). U kunt zich desgevallend bij hen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. U verklaarde dat u in België in een fabriek werkt en noemde verder geen andere bezigheden. U heeft in België enkel contact met jongens uit uw opvangcentrum (CGVS I, p. 4). Uw integratie-inspanningen beperken zich heden tot hetgeen redelijkerwijze kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft. Er kunnen hieruit op zich dan ook geen persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen worden afgeleid waardoor u ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zal worden beschouwd. U maakt dus niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden en dat u in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Aanvullende stukken

2.3.1. Op 22 januari 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 4 november 2022;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, december 2023;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*”, augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*”, augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*”, augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*”, juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*”, 14 december 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*”, 2 februari 2024;
- EUAA “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024;
- SEM “*Focus Afghanistan – Return from abroad*”, februari 2025.

In de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023 wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot.

2.3.2. Op 27 januari 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij wijst op de actuele veiligheidssituatie en socio-economische situatie in Afghanistan; zijn vrees bij terugkeer omwille van de tewerkstelling van zijn moeder bij de ANP; en de actuele situatie omtrent terugkeerders uit Europa. Hij voegt verder een aantal aanvullende stukken toe, in het bijzonder een brief van zijn moeder met vertaling; bijkomende foto's in Afghanistan; foto's van zijn ouders in Iran; certificaten van gevolgde opleidingen; een aantal loonbrieven van de periode van maart tot en met november 2025; een arbeidsovereenkomst; getuigenissen van werkgevers, collega's, en een trajectbegeleider; een attest van gezinssamenstelling; en een huurovereenkomst.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door de taliban te worden vervolgd omdat zijn moeder als soldaat bij de Afghaanse Nationale Politie werkte en de familie daardoor door de taliban werd bedreigd. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij de tolk een bepaalde vraag niet verstond (notities van het persoonlijk onderhoud van 25 oktober 2023 (verder "NPO1"), p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud van 2 april 2024 (verder "NPO2"), p. 2. Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (NPO1, p. 3; NPO2, p. 3). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij de gelegenheid heeft gehad om al zijn problemen te vertellen, en dat hij de tolk goed begrepen heeft (NPO1, p. 27; NPO2, p. 24). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze een impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.2. Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielaanvraag. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn de volgende:

- Er zijn opmerkelijke elementen in verzoekers verklaringen die twijfel doen rijzen over de tewerkstelling van zijn moeder bij de nationale politie (ANP):

- Hij weet niet hoe zijn moeder van haar werk naar huis kwam en heeft haar nooit zien thuiskomen (NPO1, p. 17), hoewel zij vier jaar bij de politie werkte en maandelijks naar huis kwam (NPO2, p. 22).
- Hij weet niet hoe zij de machtsovername heeft ervaren en kan zich niet herinneren of zij toen thuis of op haar werk was (NPO2, p. 10), ondanks dat hij op dat moment 17 jaar oud was.
- Hij verklaart dat zijn moeder nooit iets vertelde over gebeurtenissen op haar werk en dat hij daar zelf nooit naar vroeg omdat het hem niet interesseerde (NPO2, p. 8).
- Hij kan geen voorbeelden geven van wat zij over haar collega's vertelde, behalve enkele namen (NPO1, p. 16; NPO2, p. 5). Dit is opmerkelijk, aangezien het werk van zijn moeder de kern vormde van de problemen die tot zijn vertrek uit Afghanistan hebben geleid, het ongebruikelijk was dat vrouwen bij de politie werkten, en hij na zijn vertrek uit Afghanistan nog enige tijd met haar heeft samen gereisd.

- Hij legde een foto van zichzelf en zijn moeder voor (stuk 4.2 uit de groene map van het dossier), die bewerkt lijkt te zijn. Het hoofd op deze foto staat niet in proportie met het lichaam en de huidskleur van het gezicht verschilt van die van de handen en voeten. Hierover bevestigd, voerde hij uit eigen initiatief aan dat zijn hoofd mogelijks groter leek omdat hij van een berg was gevallen (NPO1, p. 22), wat de indruk wekt dat hij zich vooraf probeerde in te dekken tegen mogelijke vragen. Het is weinig aannemelijk dat een val van een berg dergelijke merkwaardigheden op een foto zou veroorzaken. Geconfronteerd met de bedenkingen van de *protection officer*, hield hij vol dat het een echte foto betrof en dat hij sinds het nemen van de foto magender is geworden in zijn gezicht (NPO2, p. 21). Het feit dat hij een frauduleuze foto lijkt neer te leggen, gecombineerd met zijn verklaring dat hij geen enkele andere foto heeft van zichzelf met zijn moeder of broers (NPO1, p. 21-22; NPO2, p. 21), doet twijfels rijzen over zijn familieband met haar.

- Hij verklaarde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat zijn moeder op het hoofdkwartier nummer acht onder een commandant werkte genaamd J. Z. en dat er ook een vrouw genaamd L. was die de supervisor was van de vrouwen (NPO1, p. 20). Tijdens het tweede onderhoud verklaarde hij echter dat de commandant van zijn moeder op het hoofdkwartier altijd dokter N. was en dat hij geen andere personen kende die daar met zijn moeder werkten (NPO2, p. 8). Gevraagd naar J. Z. en L., die hij tijdens het eerste onderhoud noemde, zei hij dat hij niet wist wie zij waren en dat de tolk het misschien verkeerd had gezegd (NPO2, p. 8-9). Het gegeven dat zijn verklaringen op dit punt uiteenlopen is vreemd te noemen.

- Zelfs indien hij het voordeel van de twijfel zou krijgen met betrekking tot de geloofwaardigheid van het profiel van zijn moeder, maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van haar profiel een persoonlijke vrees voor vervolging zou moeten koesteren bij terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare EUAA-rapporten blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

- Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de problemen die zijn moeder en de rest van uw familie zouden hebben gekend:

- Hij legde zeer tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van de vermeende vervolgingsfeiten:
  - Tijdens het eerste onderhoud verklaarde hij dat zijn familie ongeveer vier jaar geleden, toen zijn moeder reeds twee of drie jaar voor de politie werkte, voor het eerst problemen kreeg met de taliban (NPO1, p. 24), wat het begin van de problemen in 2019 zou plaatsen. Tijdens het tweede onderhoud zei hij echter dat de problemen ongeveer vier of vijf maanden voor zijn vertrek begonnen (NPO2, p. 13), wat neerkomt op maart of april 2021, gezien hij enkele dagen na de machtsovername in Nangarhar vertrok (NPO2, p. 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde hij dat zijn familie lang geleden al een brief van de taliban kreeg die zij niet serieus namen en dan vijf of zes maanden voor de machtsovername nog een brief en bedreigingen via de mullah kreeg (NPO2, p. 22). Echter had de *protection officer* eerder alle problemen met de taliban samengevat als beginnend met een dreigbrief vier of vijf maanden voor de machtsovername en gevraagd of er nog iets anders was, waarop hij antwoordde dat dit niet het geval was (NPO2, p. 14). Hij verklaarde ook dat zijn familie voor die dreigbrief nooit eerder problemen had gehad met de taliban (NPO2, p. 13). Indien zijn familie inderdaad vier jaar geleden al problemen had gehad, zou verwacht worden dat hij deze zou noemen indien daar direct naar gevraagd wordt. Zijn uitleg voor de uiteenlopende verklaringen houdt geen steek.
  - Hij legde tegenstrijdige verklaringen af over de opeenvolging van de vervolgingsfeiten. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertelde hij dat zijn familie eerst via de mullah in het dorp bedreigd werd, daarna opnieuw via de mullah, dat zijn vader vervolgens een dreigbrief ontving van de taliban en dat de taliban daaropvolgend het huis aanvielen (NPO1, p. 25). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij echter dat zijn vader als eerste een dreigbrief ontving en dat zijn familie daarvoor nooit problemen had gehad met de taliban; pas daarna volgden tweemaal bedreigingen via de mullah en vervolgens de aanval op het huis (NPO2, p. 13). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden zei hij dat hij tijdens het eerste interview ook had verklaard dat de brief eerst kwam en daarna de bedreigingen van de mullah (NPO2, p. 22), maar de notities van beide onderhouds tonen aan dat dit niet het geval is. Ook deze uitleg overtuigt niet.
  - Hij legde tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom hij stopte met school. Hij verklaarde meermaals dat hij tot zijn 8ste of 9e naar school ging en moest stoppen omwille van de problemen die zijn familie had door de tewerkstelling van zijn moeder bij de politie (NPO1, p. 10; NPO2, p. 9). Hij verklaarde echter ook dat zijn moeder ongeveer zes jaar geleden bij de politie begon te werken (NPO1, p. 13; NPO2, p. 5) en dat hij toen ongeveer 13 of 14 jaar oud was (NPO2, p. 5). Volgens zijn verklaringen kan hij dus niet op zijn 8ste of 9de gestopt zijn omwille van problemen door het werk van zijn moeder. Geconfronteerd hiermee vertelde hij dat hij toen zijn moeder begon te werken nog naar een overheidsschool ging, later naar een privéschool, en op zijn 16de of 17de stopte omwille van gevaar (NPO2, p. 23). Gevraagd waarom hij eerder zei slechts tot zijn 8ste of 9de naar school te zijn geweest, antwoordde hij dat hij de tolk misschien niet goed had begrepen (NPO2, p. 23). Deze uitleg overtuigt niet, aangezien hem meermaals gevraagd werd tot wanneer hij naar school ging. Bovendien komt zijn nieuwe verklaring niet overeen met zijn eerdere verklaring bij de DVZ dat hij nooit naar school is geweest (verklaring DVZ d.d. 03/10/2022) en zijn bewering dat hij een datum niet kon onthouden omdat hij ongeschoold is (NPO1, p. 13). Dit wekt de indruk dat hij leugenachtige verklaringen aflegde over zijn scholing, zijn problemen of beide.
- Zijn familie reageerde opvallend ontspannen op de door hem geschetste bedreigingen. Hij verklaarde dat zijn vader, na ontvangst van de dreigbrief van de taliban, tegen zijn moeder zei dat ze zich geen zorgen moest maken, en ook zijn moeder vertelde dat het niet zo belangrijk was (NPO2, p. 15). Na de bedreigingen via de mullah zei zijn moeder dat de taliban niets tegen haar konden doen omdat ze voor de overheid werkte. Ze vroeg hem om niet meer naar school te gaan, maar verder namen ze geen voorzorgsmaatregelen (*Ibid.*). Na de aanval op hun huis contacteerde zijn moeder de overheid, die een onderzoek instelde (NPO2, p. 16), maar ook daarna deden ze niets bijzonders om veilig te blijven (NPO2, p. 17). Hij en zijn vader bleven thuis en hij ging vaak buiten spelen, onder meer cricket (*Ibid.*). Zijn moeder kwam tijdens haar tewerkstelling ongeveer één keer per maand een nacht naar huis (NPO2, p. 22) en bleef dit doen tot ze, omwille van de machtsovername, stopte met werken. Zij kwam vlak na de aanval op hun huis voor het laatst naar huis op verlof (NPO2, p. 20, p. 22).

- De houding van zijn familie lijkt niet in overeenstemming met de zeer concrete dreiging die hij schetste. Dat zijn familie de dreigbrief en de bedreigingen via de mullah niet serieus zou nemen, is opmerkelijk gezien de reputatie van de taliban en zijn verklaring dat zij overheidspersoneel doorgaans niet levend lieten indien zij hen vonden (NPO1, p. 12). Bovendien zei de mullah dat zijn moeder vermoord zou worden indien zij niet zou stoppen met haar job (NPO2, p. 15). Uit zijn bewering dat zijn moeder hem vroeg niet meer naar school te gaan uit angst dat de taliban hem zouden meenemen (NPO2, p. 15), blijkt dat zij zich bewust was van enig risico. Dat zij desondanks zou denken dat de taliban niets tegen haar konden doen omdat zij voor de overheid werkte en nog steeds op verlof naar huis kwam zonder voorzorgsmaatregelen, is vreemd. Dat zij na de aanval op hun huis gewoon naar het dorp op verlof kwam, is nog opmerkelijker, aangezien zij juist zeer gericht gezocht werd door de taliban, die handgranaten op hun huis gooiden. Ook hij en zijn vader bleven na de aanval thuis en deden niets om zich te beschermen, afgezien van de klacht die zijn moeder indiende bij de overheid. Hoewel het dorp onder overheidscontrole stond (NPO1, p. 11), wisten zij inmiddels dat de taliban hun huis konden bereiken. In het licht van de door hem geschetste dreiging zijn de voorzorgsmaatregelen van zijn familie zeer beperkt en bijgevolg weinig aannemelijk.

- Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan de door hem geschetste vervolgingsfeiten, *quod non*, dient het volgende te worden opgemerkt over zijn eigen vrees voor vervolging in verband met de tewerkstelling van zijn moeder. Hij verklaarde nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest door de taliban (NPO2, p. 14), wat erop wijst dat de taliban hem voor zijn vertrek niet in het bijzonder viseerden. Uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen vervolging kunnen ondervinden, bijvoorbeeld wanneer de taliban actief op zoek is naar die persoon of wraak wil nemen. Hij haalt geen dergelijke redenen aan. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn moeder gezocht werd door de taliban voor hun vertrek, noch dat zij tot op heden in het bijzonder op zoek zijn naar haar. Hij verklaarde dat er na zijn vertrek niets meer is gebeurd in verband met de problemen van zijn moeder (NPO2, p. 17). Zijn uitgebreide familie woont nog in het dorp Pir Sahib (NPO1, p. 7-8), en zijn ooms hebben geen problemen gehad met de taliban (NPO2, p. 17). Indien de taliban actief op zoek waren naar zijn moeder, zou verwacht worden dat zij minstens navraag deden bij haar familieleden, wat volgens zijn verklaringen niet gebeurde. Dit vormt een tegenindicatie voor zijn eigen vrees. Gezien vervolging van familieleden van overheidspersoneel uitzonderlijk is, ligt het in meerdere mate aan verzoeker om aannemelijk te maken dat hij gevisieerd zou worden omwille van haar job. Direct gevraagd waarom hij denkt problemen te krijgen, zei hij enkel dat zijn hele familie in gevaar is omwille van haar job (NPO2, p. 17). Deze verklaring is ontoereikend. Het louter verwijzen naar zijn familieband met een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij niet aannemelijk maakt dat zij zelf vervolgd werd (zie *supra*), is onvoldoende om een nood aan bescherming aannemelijk te maken.

- De door hem voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Zijn taskara en paspoort geven enkel een aanwijzing van zijn identiteit, die niet ter discussie staat. De enveloppe toont enkel aan dat hij iets opgestuurd kreeg uit Afghanistan. De ANP-badge, bankkaart en certificaten van zijn moeder staven enkel haar tewerkstelling bij de politie. De foto's van zijn moeder, broers en hemzelf staven enkel de familieband. Uit objectieve informatie blijkt dat Afgaanse 'officiële' documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze via corruptie en vervalsers kunnen worden verkregen en vaak niet van authentieke documenten te onderscheiden zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de tewerkstelling van zijn moeder bij de ANP, maakt verzoeker geen vrees voor vervolging in eigen hoofde aannemelijk. Het loutere feit dat hij een familielid is van een ANP-lid is onvoldoende om een nood aan bescherming aan te tonen. De documenten zeggen niets over zijn vermeende problemen en kunnen de vaststellingen omtrent het gebrek aan geloofwaardigheid daarvan niet ombuigen.

2.4.3. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker op sommige punten verklaringen aflegt die weinig doorleefd lijken, betoogt verzoeker dat het niet vreemd is dat hij weinig details kent over het werk van zijn moeder, omdat zij door de vertrouwelijke aard van haar functie bij de nationale politie daarover niet met hem sprak, waardoor de neergelegde documenten des te belangrijker zijn.

Dit betoog overtuigt niet. De Raad stelt net als verweerder vast dat verzoeker weinig kennis heeft over het werk van zijn moeder bij de ANP. Dit gebrek aan kennis betreft niet enkel operationele details, maar ook elementaire informatie en persoonlijke indrukken die men in een familiale context normaal gesproken wel zou kennen. Zo kon verzoeker niet aangeven hoe zijn moeder de machtsovername heeft ervaren, noch of zij op dat moment thuis of op haar werk was (NPO2, p. 10), hoewel hij toen reeds zeventien jaar oud was. Evenmin kon hij een enkel voorbeeld geven van een gesprek of anekdote over haar werk, alhoewel zij gedurende vier jaar bij de politie werkzaam was en maandelijks naar huis kwam (NPO2, p. 17; NPO2, p. 22). Het argument dat hij nooit aan zijn moeder naar haar werk heeft gevraagd omdat het hem niet interesseerde (NPO2, p. 8), zelfs niet toen ze samen reisden voor enige tijd na hun vertrek uit Afghanistan, wordt door de Raad als weinig geloofwaardig beschouwd, nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat het werk van zijn moeder de kern vormde

van de problemen die aanleiding gaven tot hun vertrek uit Afghanistan. Bovendien blijkt uit algemene landeninformatie dat het uitzonderlijk was voor vrouwen om bij de politie te werken, wat het des te opmerkelijker maakt dat verzoeker hierover geen enkele concrete herinnering kan geven.

Voorts doet verzoeker geen enkele poging om de overige motieven over het werk van zijn moeder voor de ANP te weerleggen, waar wordt gewezen op een mogelijk bewerkte foto en tegenstrijdige uitspraken, waardoor geen geloof gehecht wordt aan dit werk. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad bijgetreden.

Verzoeker betoogt in zijn aanvullende nota dat hij, indien nodig, bijkomend informatie kan verschaffen daar hij terug in contact staat met zijn moeder. De Raad brengt in herinnering dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust, die dient aan te tonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Verzoeker voert een algemeen betoog waarin hij erop wijst dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn moeder bij de voormalige overheid een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk heeft gemaakt. Hij verwijst in dit kader in zijn verzoekschrift en aanvullende nota naar een aantal rapporten en artikels, waaronder de COI-focus van januari 2022, de EUAA “*Afghanistan – Country Focus*” van januari en december 2023 en november 2024, en de “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024.

Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoekers moeder als soldaat bij de Afghaanse Nationale Politie werkte, dan dient er toch op te worden gewezen dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse autoriteiten. Er is wel sprake van een aantal individuele gevallen waar een verwantschapsband met een lid van overheidspersoneel een rol speelde bij het optreden van de taliban (zie o.a. *EUAA Afghanistan: Targeting of individuals* van augustus 2022, blz. 56-65; *Afghanistan Country Focus* van december 2023, p. 62-63; *EUAA Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024, blz. 26-29). Familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten of buitenlandse troepen kunnen in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging hebben, maar het komt hen dan toe om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat zij omwille van hun familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten worden of zullen worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar hun land of regio van herkomst. Verzoeker maakt dit, zoals verweerder correct heeft overwogen, niet aannemelijk. Hij maakt niet aannemelijk dat zijn moeder vóór hun vertrek door de taliban werd gezocht, noch dat zij tot op heden in het bijzonder wordt opgespoord. Hij verklaarde dat er na zijn vertrek niets meer is gebeurd in verband met de problemen van zijn moeder (NPO2, p. 17). Zijn uitgebreide familie woont nog steeds in het dorp Pir Sahib (NPO1, p. 7-8), en zijn ooms hebben geen problemen gehad met de taliban (NPO2, p. 17). Indien de taliban actief op zoek waren naar zijn moeder, zou verwacht worden dat zij minstens navraag deden bij haar familieleden, waarvan verzoeker geen melding maakt in zijn verklaringen. Dit vormt een tegenindicatie voor verzoekers eigen vrees.

Waar verzoeker betoogt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, merkt de Raad op dat overeenkomstig artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet, daartoe vereist is dat verzoeker een oprechte inspanning doet om zijn verzoek te staven en alle elementen voorlegt waarover hij beschikt, zijn verklaringen aannemelijk en samenhangend zijn en niet in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend is en relevant is voor zijn verzoek. Dit is de te dezen niet het geval. Verzoeker legt weinig doorleefde en tegenstrijdige verklaringen af over het werk van zijn moeder bij de politie; toont nauwelijks kennis of interesse in dit element, dat volgens hem nochtans de kern van zijn problemen vormt; en legt twijfelachtige bewijzen voor van haar tewerkstelling bij de politie, waardoor dit werk niet aannemelijk wordt geacht. Verder legt hij tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van de vervolgingsfeiten en zijn schoolloopbaan. Zijn verklaringen over de houding van zijn familie stroken niet met de geschetste dreiging van de taliban. Ook legt hij geen overtuigende bewijzen voor die zijn relaas ondersteunen: de documenten die hij indient, dienen enkel ter staving van zijn identiteit en de familieband met zijn moeder, maar niet van de gestelde problemen, en hebben beperkte bewijswaarde gezien de context van corruptie en vervalsing in Afghanistan.

Waar verzoeker het belang beklemtoont van de door hem neergelegde documenten, stelt de Raad vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Waar verzoeker bij zijn aanvullende nota een brief met een getuigenis van zijn moeder toevoegt, merkt de Raad op dat deze brief op eenvoudig verzoek van de betrokkene werd geschreven en als zodanig een gesolliciteerd karakter heeft. De bewijswaarde hiervan is dan ook gering. Verzoeker legt bijkomend ook enkele foto's neer. De foto waarop verzoekers moeder op haar job te zien zou zijn betreft een kopie van slechte kwaliteit, en is het hoofd merkwaardig gepositioneerd op het lichaam, wat de bewijswaarde van dit

stuk ernstig relateert. Bovendien stemt het insigne op haar uniform niet overeen met de rang van soldaat, die zij volgens verzoekers verklaringen gehad zou hebben (NPO1, p. 19). De foto's van zijn moeder met verzoeker en zijn andere gezinsleden staven enkel hun familieband. De foto's van verzoekers ouders in Iran tonen enkel aan dat zijn ouders in Iran geweest zijn, maar vormen verder geen enkel bewijs van verzoekers asielrelaas.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging omdat zijn moeder als soldaat bij de Afghaanse Nationale Politie werkte en de familie daardoor door de taliban werd bedreigd.

2.4.4. Verzoeker voert daarnaast een vrees voor vervolging aan omdat hij bij terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling. Op grond van de beschikbare informatie, komt de Raad tot de volgende beoordeling.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden.

De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22).

Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’- d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1).

Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen.

Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20).

Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) “*Focus Afghanistan. Return from abroad*” van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het “*Immigration Department*”, dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de

luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De Taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie “*Islamitische Staat in de provincie Khorasan*” (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen.

Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de Taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de Taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Het is voor de Taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd.

Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan*”).

targeting of individuals”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

In casu wijst verzoeker op zijn integratie in België en de algemene situatie voor terugkeerders uit het westen. De Raad wijst erop dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat het bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker duidt nergens *in concreto* aan dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen.

Verzoeker is een volwassen man geboren in 2004 en wiens vormende jaren zich in Afghanistan hebben afgespeeld. Hij is soennitisch moslim (Verklaring DVZ, punt 9; NPO1, p. 6), hij gaat naar de moskee in België en vast tijdens de ramadan (NPO1, p. 6). Hij is in Afghanistan naar school gegaan. Eerst verklaarde hij voor ongeveer 2 of 3 jaar tot zijn 8ste of 9ste levensjaar (NPO1, p. 10), vervolgens tot zijn 16de of 17de levensjaar (NPO2, p. 23). Hij is ook ongeveer één jaar naar de Madrassa gegaan (Verklaring DVZ, punt 11), en beschikt

over een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij regelmatig contact onderhoudt (NPO1, p. 9). Blijkens zijn verklaringen is verzoeker uit Afghanistan vertrokken in 2021 (Verklaring DVZ, punt 33; NPO1, p. 23, 25). Bij zijn vertrek uit Afghanistan was verzoeker ongeveer 17 jaar oud. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij afziet van dit gedrag of deze levenswijze opgeeft dan wel aanpast om problemen te ontlopen wegens het niet naleven van de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban.

Het loutere feit dat hij meer dan drie jaar in België verblijft; dat hij opleidingen gevolgd heeft; dat hij sinds 2023 werkt in een houtfabriek; dat hij een woning huurt met een andere Afgaan; en dat hij in zijn vrije tijd afsprekt met vrienden, betekent niet dat hij om deze redenen zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Er blijkt niet dat er in hoofde van verzoeker sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker een daadwerkelijke, noch een toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de Taliban.

2.4.5. Gelet op hogerstaande motieven, bevestigt de Raad de overwegingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de vluchtelingenstatus. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan.

Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en

humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.5.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024.

De belangrijkste werkterreinen van het NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten van Afghanistan. Het NRF was in de eerste negen maanden van 2024 actief in de provincies Herat en Kabul en veel minder in hun voormalige bolwerk, de provincie Panjshir.

Het NRF maakt voornamelijk gebruik van *hit and run*-aanvallen, hinderlagen en doelgerichte aanvallen tegen de *de facto* autoriteiten.

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto* autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals minderheden of bepaalde profielen. Ook de taliban ondernemen doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en het daarin vervatte cijfermateriaal met betrekking tot het aantal aanvallen, slachtoffers en burgerdoden, blijkt dat, ondanks een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 - in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers - , de algemene veiligheidssituatie positief blijft evolueren en dat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan, is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjiiitische Hazara's.

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden.

Er is heden een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en de ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of als gevolg van grensincidenten tussen *de facto* strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 59: "*In early September 2024, IDMC noted two cases of conflict-induced displacement in its preliminary estimates, involving 820 persons in the district of Zazi Maidan (Khost Province) being displaced due to border incidents between de facto Afghan forces and Pakistani forces.*"). UNHCR rapporteert 733 300 terugkeerders enkel uit Pakistan in de periode tussen september 2023 en september 2024 (EUAA *Afghanistan Country Focus* van november 2024, p. 58).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van november 2024 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor deze provincies geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024.

2.5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT